

DECIZIE Nr. 53 din 2013
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC X SRL din Drobeta Tr.Severin
înregistrată la D.G.F.P. Mehedinti sub nr.

Directia Generala a Finantelor Publice Mehedinti a fost sesizata de **SC X SRL**, inregistrata la Oficiul Registrului Comertului sub nr., Cod unic de inregistrare RO ..., avand domiciliul fiscal in str., Drobeta Tr.Severin, jud. Mehedinti, cu contestatia inregistrata sub nr.

Contestatia a fost formulata impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-MH, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-MH ... si are ca obiect suma totala de, reprezentând:

- lei, TVA trimestrial;
- lei, dobanzi/majorari de intarziere aferente;
- lei, penalitati de intarziere;
- lei, accesorii aferente impozitului pe venitul din salarii, contributiilor la bugetul asigurarilor sociale si la fondurile speciale

Contestatia a fost depusa în termenul legal prevazut de art.207, alin.(1) din Ordonananta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicat.

Constatand ca în speta sunt îndeplinite dispozitiile art. 205, alin.(1) si art. 209, alin.(1), lit.a) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata, Directia Generala a Finantelor Publice Mehedinti este competenta sa solutioneze cauza.

I. Prin contestatia formulata, SC X SRL contesta Decizia de impunere nr. F-MH, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-MH solicitand admiterea contestatiei si desfiintarea in intregime a actelor administrative atacate,

iar pentru a preveni intrarea in insolventa a societatii solicita si suspendarea executarii actului administrativ fiscal.

Precizeaza ca echipa de inspectie fiscala a procedat in mod eronat la modificarea starii de fapt fiscala a societatii si neacordarea dreptului de deducere pentru TVA in suma de lei intrucat societatea nu avea cum sa verifice daca persoanele juridice care au furnizat bunurile sunt sau nu platitori de TVA si ca se poate observa din facturile fiscale, precum si din vanzarile inregistrate in evidenta contabila ca bunurile au fost cumparate si revanduate, scopul economic al tranzactiilor fiind astfel demonstrat.

Toate facturile prin care au fost procurate marfurile indeplinesc calitatea de document justificativ, conditie necesara pentru inregistrarea in contabilitate, contin toate informatiile prevazute de dispozitiile legale, iar TVA a fost platita catre furnizori.

De asemenea, in sustinere invoca si practica Curtii Europene de Justitie, respectiv Hotararea pronuntata la data de 21 iunie 2012 in cauzele conexe C-80/11 si C-142/11 cu referire la Directiva 2006/112 in sensul ca autoritatea fiscala nu are dreptul de a refuza dreptul de deducere pe motivul ca persoana impozabila nu s-a asigurat ca emitentul facturii a indeplinit obligatiile privind declararea si plata taxei pe valoarea adaugata, fara ca aceasta autoritate sa dovedeasca, avand in vedere elemente obiective, ca persoana impozabila respectiva stia sau ar fi trebuit sa stie ca operatiunea invocata era implicata intr-o neregula sau intr-o frauda.

In drept, isi intemeiaza contestatia pe dispozitiile art.205-209 si art.216 din Codul de procedura fiscala.

II. Prin Decizia de impunere nr. F-MH, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-MH, organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina contestatoarei obligatii suplimentare in suma totala de lei, reprezentand taxa pe valoarea adaugata, accesorii aferente acestei obligatii si accesorii aferente contributiilor de asigurari sociale.

Referitor la obligatia fiscala privind taxa pe valoarea adaugata

Perioada verificata este 01.01.2008-31.12.2012.

Din controlul efectuat pe baza documentelor si actelor puse la dispozitia organelor de inspectie fiscala au rezultat urmatoarele constatari:

In ceea ce priveste modul de inregistrare a TVA deductibila, inspectia fiscala a constatat ca societatea a dedus TVA aferenta achizitiilor de bunuri in suma totala de lei, in baza facturilor de achizitii mentionate in anexa nr....., emise de furnizorii mentionati in aceasta anexa, furnizori pentru care exista neconcordanțe in Declaratiile informative privind livrarile/prestarile si achizitiile efectuate pe teritoriul national – cod 394.

Astfel, din analiza dosarului fiscal, accesand aplicatia <http://www.fiscnet.ro> ANAF – SI INFOPC –Detalii contribuabil, echipa de inspectie fiscala a constatat ca urmatorii furnizori : S.C. X S.R.L., S.C. D S.R.L., S.C. V S.R.L., S.C. Y S.R.L., S.C. G S.R.L., S.C. C S.R.L., S.C. A S.R.L., S.C. R S.R.L., S.C. I S.R.L., S.C. P

S.R.L., S.C. E S.R.L., nu au declarat baza impozabila si TVA colectata aferenta facturilor de livrare catre S.C. X S.R.L. in Declaratiile informative privind livrarile/prestarile si achizitiile efectuate pe teritoriul national – cod 394 si deconturile de TVA si/sau nu au depus deconturile de taxa pe valoarea adaugata.

De asemenea, analizand aplicatia <http://www.fiscnet.ro> ANAF – SI INFOPC – Detalii contribuabil, a reiesit ca o parte din furnizorii mentionati in anexa nr..... au emis facturi cu TVA dupa data declararii acestora ca agenti economici radiati / inactivi si implicit neplatitori de taxa pe valoarea adaugata.

Prin urmare, inspectia fiscala a considerat ca scopul economic al acestor tranzactii nu poate fi demonstrat, drept pentru care, in conformitate cu prevederile art.11 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si nu a luat in considerare aceste tranzactii, procedand la modificarea starii de fapt fiscale a S.C X S.R.L. prin neacordarea dreptului de deducere pentru TVA in suma de lei.

In ceea ce priveste TVA declarata comparand datele din evidenta contabila cu cele declarate la organul fiscal teritorial, pentru perioada verificata, s-a constatat ca societatea nu a declarat totdeauna corect TVA de plata sau TVA de recuperat, rezultand o diferenta nedeclarata de lei ce reprezinta TVA de plata (anexa nr.....).

Prin declararea eronata a TVA, societatea a incalcat prevederile art.82 alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare.

Pentru TVA stabilita suplimentar in suma totala de lei, echipa de inspectie fiscala a calculat majorari de intarziere in suma de lei, pentru perioada 26.03.2008-30.06.2010, dobanzi in suma de lei pentru perioada 01.07.2010-15.03.2013 si penalitati de intarziere in suma de lei in conformitate cu art. 120, alin. 1 si art.120¹ alin. (1) si (2) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

Pentru obligatiile stabilite suplimentar in ceea ce priveste contributiile la bugetul asigurarilor sociale echipa de inspectie fiscala a calculat, pentru perioada 26.12.2009 -15.03.2013, accesorii in suma totala de lei, in conformitate cu prevederile art. 120, alin. 1 si art.120¹ alin. (1) si (2) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspectie fiscala, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative în vigoare pe perioada supusa controlului invocate de contestatoare si organele de inspectie fiscala se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii Directiei Generale a Finantelor Publice Mehedinti este daca debitul stabilit de inspectorii din cadrul Activitatii de Inspectie Fiscala Mehedinti prin Decizia de impunere nr. F-MH, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr.F-MH în suma totala de lei, reprezentand, taxa pe valoarea adaugata, accesorii aferente acestor obligatii si accesorii aferente

contributiilor la bugetul asigurarilor sociale, este datorat de catre **SC X SRL** bugetului general consolidat al statului.

Cu privire la obligatia stabilita suplimentar privind taxa pe valoarea adaugata in suma totala de lei

In fapt, societatea a dedus TVA in suma de lei in baza facturilor de achizitii mentionate in anexa nr....., emise de furnizorii mentionati in aceasta anexa, furnizori pentru care exista neconcordanțe in Declaratiile informative privind livrarile/prestarile si achizitiile efectuate pe teritoriul national – cod 394, si care la data emiterii facturilor fie nu erau platitori de TVA, fie erau radiati sau inactivi dupa cum urmeaza:

- suma de lei, reprezentand taxa pe valoarea adaugata evidentiata in facturi emise de **furnizori neplatitori de TVA la data emiterii acestor facturi**, asa cum reiese de pe site-ul MFP www.mfinante.ro – informatii despre agentii economici, astfel: SC. F S.R.L TVA in suma de lei, S.C. C SRL, TVA in suma de lei, SC L SRL, TVA in suma de ... lei, S.C. V S.R.L, TVA in suma de ... lei, S.C. R S.R.L, TVA in suma de lei, S.C. G S.R.L, TVA in suma de, S.C. N S.R.L, TVA in suma de Lei;

- suma de lei, reprezentand taxa pe valoarea adaugata evidentiata in facturi emise de **furnizori care la data emiterii acestor facturi erau radiati** asa cum reiese de pe site-ul MFP www.mfinante.ro – informatii despre agentii economici, astfel: S.C. W S.R.L, TVA in suma de lei, radiat din S.C. I S.R.L, TVA in suma de lei, radiat din

În drept, art.11 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, se prevede ca:

“(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.”

De asemenea, prevederile art.146, alin.(1), lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, stipuleaza:

„(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabila trebuie sa indeplineasca urmatoarele conditii:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să detină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155;[...].

Art 155, alin.(5), lit.d) din acelasi act normativ prevede:

(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informatii:[...]

d) denumirea/numele, adresa si codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală, ale persoanei impozabile care emite factura;

Se retine astfel, conform prevederilor legale citate anterior, ca pentru a-si exercita dreptul de deducere a TVA aferenta achizitiilor de marfuri, societatea

beneficiara trebuie sa detina o factura care sa fie emisa de o persoana impozabila si sa cuprinda în mod obligatoriu elementele prevazute la art.155, alin.(5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in speta, codul de inregistrare in scopuri de TVA al persoanei impozabile care emite factura.

Prin urmare, facturile emise de furnizorii mai sus enumerati, nu pot indeplini calitatea de document justificativ, deoarece contribuabilii neplatitori de TVA nu pot emite facturi cu TVA, este utilizat un cod de identificare fiscala de neplatitor de TVA si astfel nu sunt inscrise pe facturi toate elementele prevazute de art.155, din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

De asemenea, facturile care au stat la baza inregistrarii intrarilor de marfuri primite de la un contribuabil radiat, nu pot indeplini calitatea de document justificativ, deoarece contribuabilii radiati nu mai au coduri de inregistrare valide. In acest sens Decizia V din 15.01.2007 emisa de Inalta Curte de Casatie si Justitie -sectiile unite, precizeaza ca :"*(...) in aplicarea corecta a dispozitiilor inscrise in art. 21 alin. (4) lit. f) si in art. 145 alin. (8) lit. a) si b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum si in art. 6 alin. (2) din Legea contabilitatii nr. 82/1991, republicata, se impune sa se considere ca taxa pe valoarea adaugata nu poate fi dedusa si nici nu se poate diminua baza impozabila la stabilirea impozitului pe profit in situatia in care documentele justificative prezentate nu contin sau nu furnizeaza toate informatiile prevazute de dispozitiile legale in vigoare la data efectuarii operatiunii pentru care se solicita deducerea acestei taxe*".

Deoarece facturile in cauza au in scris un alt cod fiscal decat cel atribuit pentru a dobandi calitatea de platitor de TVA in temeiul prevederilor legale de mai sus, contribuabilul nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata.

- suma de lei, reprezentand taxa pe valoarea adaugata evidentiata in facturi emise de **furnizori care la data emiterii acestor facturi erau inactivi** asa cum reiese de pe site-ul www.anaf.ro – registrul contribuabililor inactivi, astfel: S.C. K S.R.L., Inactiv conform OPANAF nr.1167/29.05.2009 din data de, TVA in suma de lei, S.C. H S.R.L, Inactiv conform OPANAF nr.1167/29.05.2009, din data de ..., TVA in suma de lei, S.C. D S.R.L., Inactiv conform OPANAF nr.1167/29.05.2009, din data de, TVA in suma de Lei, TVA in suma de lei.

In drept, art. 3 alin.(1) si alin.(2) din Ordinul Ministrului Finantelor Publice nr.575/2006 privind stabilirea conditiilor si declararea contribuabililor inactivi, precizeaza:

(1) „De la data declararii ca inactiv contribuabilul nu mai are dreptul de a utiliza facturi, facturi fiscale, alte documente sau formulare tipizate cu regim special”;

(2) „Documentele fiscale emise de un contribuabil declarat inactiv cu incalcarea interdictiei prevazute la alin.(1) nu produc efecte juridice din punct de vedere fiscal”.

In speta, sunt aplicabile si prevederile art.11 alin.(1²) si ale art.21, alin.(4), lit.r) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare care precizeaza:

Art.11 alin.(1²) ”De asemenea, nu sunt luate in considerare de autoritatile fiscale tranzactiile efectuate cu un contribuabil declarat inactiv prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala. Procedura de declarare a contribuabililor inactivi va fi stabilita prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala. Ordinul si lista contribuabililor declarati inactivi se comunica contribuabililor carora le sunt destinate si persoanelor interesate, prin afisarea pe pagina de internet a Agentiei Nationale de Administrare Fiscala.

Intrucat prevederile legale in materie mentioneaza fara echivoc faptul ca de la data publicarii pe site-ul ANAF a ordinului presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala cu lista contribuabililor declarati inactivi se considera comunicata inactivitatea acestora si opereaza atat pentru societatea in cauza cat si pentru terti, rezulta ca facturile inregistrate de societatea contestatoare nu mai puteau produce efecte juridice deoarece aceste societati au fost declarate inactiv, achizitia de marfuri fiind efectuata dupa data declararii starii de inactivitate a acestor societati.

Motivatia contestatarei potrivit careia „ nu aveam cum sa verificam daca persoanele juridice care ne-au furnizat bunuri sunt sau nu platitor de TVA ” sau sa verifice starea in care se afla furnizorul a carui factura o inregistreaza in evidenta contabila, respectiv plătitor de T.V.A., inactiv, suspendat contestatoarea nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat aceasta avea posibilitate verificarii pe site-urile ANAF si MFP calitatea fiecarui contribuabil cu care intra in raporturi contractuale.

Prin urmare in baza celor precizate in fapt si in drept se retine ca inspectia fiscala a procedat in mod corect la necordarea dreptului de deducere a TVA inregistrata in evidenta contabila in suma totala de lei, care avea la baza documente emise de catre contribuabili neplatitori de TVA, radiati sau inactivi, astfel ca urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata contestatia pentru aceasta suma.

Cu privire la obligatia stabilita suplimentar privind taxa pe valoarea adaugata in suma totala de lei

In fapt, in ceea ce priveste TVA declarata comparand datele din evidenta contabila cu cele declarate la organul fiscal teritorial, pentru perioada verificata, inspectia fiscala a constatat ca societatea nu a declarat totdeauna corect TVA de plata sau TVA de recuperat, rezultand o diferenta nedeclarata in suma de lei, conform anexei nr.... la raportul de inspectie fiscala.

Prin declararea eronata a TVA, societatea a incalcat prevederile art.82 alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si

completările ulterioare, iar prin contestatia formulata nu se aduc argumente prin care sa se combata cele retinute de organele de inspectie fiscala.

In drept, spetei ii sunt aplicabile prevederile art.206, alin.(1) lit. c) si d) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completările ulterioare, care precizeaza:

“Contestatia se formulează în scris si va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt si de drept,

d) dovezile pe care se întemeiaza”,

coroborat cu prevederile pct.11.1 lit. b) din O.P.A.N.A.F. nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală care stipulează: *“Contestația poate fi respinsă ca nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse solutionarii ”.*

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „actor incumbit probatio”, principiul fiind consfințit de art.1169 Cod Civil „cel ce face o propunere înaintea judecății trebuie să o dovedească”.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei revine contestatorului.**

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

În sensul celor de mai sus s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, secția de contencios administrativ și fiscal, prin Decizia nr.3250/18 iunie 2010, în considerentele căreia se precizează : *„Potrivit art.207(1) Cod procedură fiscală contestația se depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal sub sancțiunea decăderii, iar potrivit art.206 (1), contestația se formulează în scris și ea va cuprinde, între altele, motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază”.*

Totodată conform prevederilor pct. 2.5 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.

Avand in vedere considerentele reținute, prevederile legale invocate, faptul că petenta nu aduce argumente prin care să combată constatările organelor fiscale

din care sa rezulte o altă situație de fapt, nu a precizat in clar motivele de fapt si de drept, iar organul de soluționare a contestației nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a formulat contestația, se va proceda la respingerea contestației in ceea ce priveste suma lei, reprezentand obligatie stabilita suplimentar privind taxa pe valoarea adaugata, ca fiind nemotivată.

Cu privire la accesoriile in suma totala de lei, aferente obligatiei stabilite suplimentar privind taxa pe valoarea adaugata

In fapt, organul fiscal a stabilit prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.F-MH, accesorii taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar, respectiv dobanzi/majorari de intarziere in suma lei si penalitati de intarziere in suma de lei.

In drept, în speta sunt aplicabile prevederile art.119 alin.(1), art.120, alin.(1), si (7) si art.120.1, alin.(2), din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, si prevederile OUG nr.39/2010 si OUG nr.88/2010 pentru modificarea si completarea O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala care stipuleaza:

- art.119 alin.(1) ,, Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere ”

- art.120 alin.(1),, Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate inclusiv ;

(7) ,,Nivelul majorarii de intarziere este de 0,1% pentru fiecare zi de intarziere si poate fi modificat prin legile bugetare anuale ”

a) pentru majorarile calculate pana la data de 30.06.2010 : ,,Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv ”.

Nivelul majorarii de intarziere este de 0,1% pentru fiecare zi de intarziere si poate fi modificat prin legile bugetare anuale ”

b) pentru dobanzile calculate de la 01.07.2010-24.09.2010: ,,Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv ”.

Nivelul dobanzii de intarziere este de 0,05% pentru fiecare zi de intarziere si poate fi modificat prin legile bugetare anuale ”

"(7) Nivelul dobanzii de intarziere este de 0,04% pentru fiecare zi de intarziere si poate fi modificat prin legile bugetare anuale."

- art.120.1 alin.(1) ,, Plata cu intarziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o penalitate de intarziere datorata pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor fiscale principale ”.

- art.120.1 alin.(2) „ Nivelul penalitatii de intarziere se stabileste astfel:
a) daca stingerea se realizeaza in primele 30 de zile de la scadenta, nu se datoreaza si nu se calculeaza penalitati de intarziere pentru obligatiile fiscale principale stinse;

b) daca stingerea se realizeaza in urmatoarele 60 de zile, nivelul penalitatii de intarziere este de 5% din obligatiile fiscale principale stinse;

c) dupa implinirea termenului prevazut la lit. b), nivelul penalitatii de intarziere este de 15% din obligatiile fiscale principale ramase nestinse ”.

Având în vedere ca nu se contesta modul de calcul al accesoriilor în suma totala de lei, iar pentru obligatiile care au generat aceste accesorii contestatia a fost respinsa, urmeaza a se respinge contestatia si pentru accesoriiile aferente potrivit principiului de drept „**accessorium sequitur principale**”.

Cu privire la suma totala de lei, reprezentând : lei, accesorii aferente impozitului pe venitul din salarii, lei accesorii aferente contributiei de asigurari sociale datorate de angajator, lei accesorii aferente contributiei individuale de asigurari sociale retinuta de la asigurati,.... lei accesorii aferente contributiei de asigurari pentru accidente de munca si boli profesionale.... lei accesorii aferente contributiei de asigurari pentru somaj datorata de angajator,lei accesorii aferente contributiei individuale de asigurari pentru somaj retinuta de la asigurati, lei accesorii aferente contributiei pentru asigurari de sanatate datorate de angajator, lei accesorii aferente contributiei pentru asigurari de sanatate retinuta de la asigurati, lei accesorii aferente contributiei angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creantelor salariale.

In fapt, organul fiscal a calculat pentru neplata în termen a impozitului pe venitul din salarii, a contributiilor la bugetul asigurarilor sociale si la fondurile speciale, urmare a diferentelor constatate intre datele din evidenta contabila si datele declarate la organul fiscal teritorial stabilite, accesorii în suma totala de lei, stabilite prin Decizia de impunere

In drept, în speta sunt aplicabile prevederile art.82 alin.(3), art.119 alin.(1), art.120, alin.(1), si art.120.1, alin.(1) si (2), din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevederile OUG nr.39/2010 si OUG nr.88/2010 pentru modificarea si completarea O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala care stipuleaza:

- art.82 alin.(3) „**Contribuabilul are obligatia de a completa declaratiile fiscale inscriind corect, complet si cu buna – credinta informatiile prevazute de formular, corespunzatoare situatiei sale fiscale. Declaratia fiscala se semneaza de catre contribuabil sau de catre imputernicit.**”

- art.119 alin.(1) „ Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere ”

- art.120 alin.(1),, *Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate inclusiv ;*

- art.120.1 alin.(1) ,, *Plata cu intarziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o penalitate de intarziere datorata pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor fiscale principale ”.*

- art.120.1 alin.(2) ,, *Nivelul penaltatii de intarziere se stabileste astfel:*

a) *daca stingerea se realizeaza in primele 30 de zile de la scadenta, nu se datoreaza si nu se calculeaza penalitati de intarziere pentru obligatiile fiscale principale stinse;*

b) *daca stingerea se realizeaza in urmatoarele 60 de zile, nivelul penaltatii de intarziere este de 5% din obligatiile fiscale principale stinse;*

c) *dupa implinirea termenului prevazut la lit. b), nivelul penaltatii de intarziere este de 15% din obligatiile fiscale principale ramase nestinse ”.*

Având în vedere cele precizate în fapt și în drept, motivatia contestatarei potrivit careia ,, *sumele calculate suplimentar...**au fost declarate în mod eronat la valori mai mici decât cele reale** și să nu se calculeze accesorii întrucât nu este culpa societatii ci a persoanei – contabilul – care a întocmit evidenta contabila și declaratiile de impunere...*” care nu poate fi luata în considerare, deoarece societatea este raspunzatoare pentru declararea obligatiilor de plata, precum și faptul că nu se contestă modul de calcul a accesoriilor sub aspectul cotelor aplicate, numărului de zile pentru care au fost calculate, însumarea produselor dintre baza de calcul, număr de zile de întârziere și cota de accesorii aplicată, se retine ca ca în mod legal organele de inspectie fiscala au stabilit în sarcina petentei accesorii în suma totala de **lei**, astfel ca urmeaza a se respinge contestatia ca fiind neintemeiata pentru aceasta suma.

Referitor la cererea de suspendare a executarii actului administrativ atacat, cauza supusa solutionarii este daca DGFP Mehedinti prin Biroul Solutionare Contestatii se poate investi cu solutionarea acestui capat de cerere, în conditiile în care cererea de suspendare a executarii actului administrativ fiscal nu se afla în competenta sa materiala de solutionare.

In fapt, prin contestatia înregistrata la DGFP Mehedinti sub nr., SC X SRL a solicitat suspendarea executarii Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-MH pana la solutionarea contestatiei.

In drept, art.215 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, ,,Suspendarea executarii actului administrativ fiscal ” alin.(1) precizeaza ,, *Introducerea contestatiei pe calea administrativa de atac nu suspenda executarea actului administrativ fiscal ” și alin.(2) ,,Dispozitiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executarii actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificarile ulterioare. Instanta competenta poate suspenda executarea, daca se depune o cautiune de pana*

la 20% din cuantumul sumei contestate, iar in cazul cererilor al caror obiect nu este evaluabil in bani, o cautiune de pana la 2.000 lei ”.

Totodata, la art.14 alin.1 si alin.2 din Legea nr.554/2004 privind contenciosul administrativ, se prevede:

(1) „In cazuri bine justificate si pentru prevenirea unei pagube iminente, o data cu sesizarea, in conditiile art.7, a autoritatii publice care a emis actul, persoana vatamata poate sa ceara instantei competente sa dispuna suspendarea executarii actului aministrativ pana la pronuntarea instantei de fond ”.

(2) „Instanta va rezolva cererea de suspendare, de urgenta, cu citirea partilor ”.

Avand in vedere aceste dispozitii imperative ale legii, cererea SC ILICOM SRL de suspendare a executarii actului atacat intra sub incidenta prevederilor Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care DGFP Mehedinti nu se poate investi cu solutionarea cererii, competenta apartinand instantei judecatoresti.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art. 209, art. 210 si art. 216, alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se:

DECIDE :

1. Constatarea necompetentei materiale de solutionare a DGFP Mehedinti, pentru cererea de suspendare a executarii actului administrativ fiscal.

2. Respingerea ca neintemeiata si nemotivata a contestatiei formulata de **SC X SRL** din Drobeta Tr. Severin impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-MH, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-MH ... ce are ca obiect suma totala de lei, reprezentand, taxa pe valoarea adaugata, accesorii aferente acestuia precum si accesorii aferente impozitului pe venitul din salarii, contributiilor la bugetul asigurarilor sociale si la fondurile speciale.